KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F.
11
IN NEDERLAND 40 Cts
Jan Bart
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
door Fred FUNCKEN

In 1688 kruiste Jan Bart de beroemde Duinkerkse kaperkapitein met zijn snel en slank fregat « La Vipère » in de Noordzee...

Onze voorraad levensmiddelen is haast uitgeput, kapitein. Ik vrees dat we deze keer zonder buit huistoe moeten stevenen !

Uit het kraaiennest klonk echter plotseling een langgerekte roep :

Hohee ! Een zeil aan bakboord ! Vaart met de wind in onze richting !

Goddank ! Dus gaan we toch niet met lege handen naar huis ! Het is een groot Engels schip. Heeft ten minste dertig kanonnen aan boord.

Alle zeilen bij ! We gaan er recht op af !

Ik zweer je dat we die Brit zullen overwinnen, Frans ! ALLE HENS AAN DEK !

Het zal een hardnekkig gevecht worden, kapitein, en de jongen heeft dat nog niet meegemaakt...

Een enige gelegenheid om z'n zoon de vuurdoop te geven. Laat je aan de grote mast binden, Frans. Je zal aldus iedere fase van de strijd goed kunnen volgen.

Het ogenblik is gekomen om te tonen dat je je man kan staan !

Wees gerust vader. Ik ben niet bang. Ik zal denken aan je vader en aan je grootvader die dapper streden en eervol sneuvelden.

De « Tonnant », die meent dat hij het makkelijk zal halen op z'n tegenstander, laat « La Vipère »» nader komen en opent dan het vuur. Het antwoord van Jan Bart laat zich niet wachten...

...dan stevent het fregat op de «Tonnant» af...

Harop, jongens ! Wij enteren !

De Engelsen zijn talrijker, doch tegen de onstuimigheid en de moed van de matrozen van de grote kaperkapitein zijn ze niet opgewassen...

Spoedig zijn alle officieren van de « Tonnant » buiten gevecht gesteld en moeten de matrozen zich overgeven...

En Jan Bart sleepte het trotse schip, met een ruim vol geschut en munitie, mee naar de thuishaven...

Wanneer Lodewijk XIV van Frankrijk, voor wiens rekening de Duinkerkse kaper toen werkte, hoorde van deze nieuwe overwinning van Jan Bart, benoemde hij de stoere kaper tot kapitein-ter-zee.

Heeft U er goed op nagedacht, Sire ? Die Jan Bart komt van Duinkerken, een Vlaamse stad, en is niet van adel...

En is Jan Bart ook niet van edele afkomst, zijn moed en zijn verstand kan onze nobelen van den bloede tot voorbeeld strekken.

Enkele maanden later zien we Jan Bart aan boord van het fregat « Les Jeux ». Hij heeft de opdracht, samen met de « Railleuse », die onder het bevel staat van ridder Forbin, een konvooi geladen met levensmiddelen te beschermen.

Alles gaat opperbest tot het konvooi, ter hoogte van het eiland Wight, nagezet wordt door twee Engelse oorlogsbodems.

We hebben slechts 44 kanonnen, zij kunnen ons het vuur uit 90 kanonlopen leveren. Dat zal een ongelijke strijd worden maar...

we moeten het konvooi te allen prijze in veilige haven brengen. Keer om, M. de Forbin ! We moeten de aanval inzetten terwijl het konvooi zo vlug mogelijk naar land toe zeilt...

De twee kleine fregatten snijden de Britse oorlogsbodems resoluut de pas af en beginnen een hopeloze strijd...

Na een hardnekkig gevecht dat twee uren duurt, hebben de fregatten geen masten en geen zeilen meer. Men kan ze hoogstens nog vergelijken met pontons...

Wij hebben ons laatste salvo afgevuurd. Kapitein Bart werd gewond en heeft het bewustzijn verloren.

M. de Forbin werd zes maal gekwetst en zeven en dertig officieren en matrozen sneuvelden.

De wrakstukken, want dat is alles wat er nog overblijft van de fregatten, worden bezet door de overwinnaars...

De twee kapiteins worden met hun bemanning te Portsmouth gevangen gezet...

We hebben het konvooi toch gered en dat is het voornaamste.

Jullie hebben dapper en ridderlijk gevochten. Mijn chirurgijn zal jullie behoorlijk verzorgen. Nog een ogenblikje geduld.

Je kwetsuren zijn talrijk maar niet ersntig. Binnen drie of vier dagen ben je alweer op de been.

Héhé ! Dat is een instrument dat ik best zou kunnen gebruiken...

Vijf uren later was het donker...

Misschien slaag ik er in die staaf door te zagen. We maken een koord van onze lakens en laten ons naar beneden glijden. Kan je je oprichten ?

Vlucht alleen. Het wordt een lange gevaarlijke tocht en ik zou slechts een last voor je zijn...

Nooit ! Ik vertrek met je of helemaal niet.

Jan Bart heeft stalen spieren en moed voor zes en, dank zij deze eigenschappen, slaagt hij er in zijn lotgenoot langs de muren van de toren neer te laten...

Dan daalt hij zelf langs de koord neer...

Waar vinden we een boot ?

Wacht hier op me. Om dit uur is de vissershaven heel zeker verlaten. Ik waag een tochtje tot daar...

Afzijds van de andere sloepen ligt er een jol gemeerd. Jan Bart heeft ze in het oog gekregen

Dat lijkt wel een mirakel ! Net of die jol op ons wacht...

Ik heb iets gevonden ! Wij roeien naar Frankrijk, zo waar ik leef ! Als we maar ongezien uit de haven kunnen geraken, komt de zaak voor elkaar.

Wanneer men ons aanspreekt, voer ik het woord. Ik ken genoeg Engels om me uit de slag te trekken zonder wantrouwen te wekken...

Doch aan het einde van de pier ligt er een kustwachter en...

Heehoo ! Wie zijn jullie ?

!

Fishermen ! (1)

All Right ! Goede vangst !

(1) Vissers.

Je roeit nu reeds tien uur onafgebroken. Je haalt je de dood op de hals! Rust nu even...

Maak je geen zorgen. Ik krijg aan wal tijd genoeg om uit te rusten en bovendien houd ik erg veel van roeien!

Met een bovenmenselijke energie roeide Jan Bart de zware jol over vier en zestig mijl...

Ik hoop dat ik me niet vergist heb en we de juiste koers houden. Wat denk jij er van, Forbin ? Hij antwoordt niet meer... Hij is in zwijm gevallen.

Uren aan een stuk roeit Jan Bart nog voort. Dan is hij uitgeput...

Ik kan niet meer... Een grijze lijn aan de horizon... Droom of waak ik ? Neen, ik droom niet. Land in het gezicht ! Dat is de Franse kust !

Op zes mijlen van Saint-Malo strandt de jol...

Niet mogelijk ! Ben jij het werkelijk, kapitein Bart ?

En dat is M. de Forbin ! We dachten dat jullie beiden dood of gevangen genomen waart...

Koning Lodewijk XIV hoorde iets over de buitengewone prestatie van Jan Bart...

We moesten meer kerels hebben als Jan Bart. Ga de kapitein melden dat ik hem persoonlijk wil geluk wensen...

Jan Bart hier en Jan Bart daar ! Het is al Jan Bart wat de klok slaat !

Die boer aan het hof van Versailles. Daar zullen we plezier aan beleven !

Op uitnodiging van de Zonnekoning verschijnt de ruwe zeeman enkele dagen later te Versailles...

Geen kant en geen linten. Men zou zeggen dat het een matroos is.

Een matroos die meent dat hij ergens in een havenkroeg is...

Ik ben kapitein Jan Bart. Zijne Majesteit bewees me de grote eer me te roepen. Kondig m'n bezoek terstond aan, want die heren die me hier aanstaren zijn me alles behalve sympathiek !

En enkele ogenblikken later...

Zijne Majesteit !

Kom nader, kapitein Jan Bart.

Maar het ongelukkig toeval wil dat Jan Bart uitglijdt...

HAHAHA !

Jan Bart is geen salonjonker. Hij hoort thuis op de brug van zijn schip, te midden van de harde strijd en dat strekt hem tot ere...

Wij zijn erg tevreden over uw diensten, Jan Bart. Maar, vertel eens hoe speelt u het klaar heelhuids uit de slag te geraken wanneer u van alle kanten door de vijand ingesloten wordt ?

Sire, ik zal U tonen hoe ik dat doe...

Een prachtig staaltje van uw kunde, Jan Bart. Hier is uw brevet van Schout-bij-Nacht en wij hebben er aan gehouden er uw adelbrief aan toe te voegen.

Wij wensen dat alle heren hier aanwezig horen, dat kapitein Jan Bart eminente diensten aan ons land heeft bewezen en wij hem daarvoor onze erkentelijkheid betuigen.

FINDE

Volgende week : SHERLOCK HOLMES, DE KONING VAN DE DETECTIVEN

Onder Ons!

NOG VOOR ROBERT

UIT Oostende kreeg ik een briefje van J. V. D., briefje dat ik doorgestuurd heb naar onze vriend Robert. Daarin deelde J. V. D. mij mee dat hij een pak chocolade had verzonden, en niet zou vergeten nu en dan eens wat op te sturen naar Robert.

Beste dank !

EEN MOOI CLUBFEESTJE TE BRUSSEL

IN het Kuifje's theater te Brussel ging op 3 Maart een geslaagd clubfeestje door. De wereldkampioen accordeon, Pierre De Ceuleneer, bracht de stemming. Gommaar Timmermans kwam vertellen, Jaak Demol droeg vrolijke gedichten voor en er werden ook drie mooie klankfilms afgedraaid : de eerste korte Kuifje's film, een reportage over Farnborough en een in het Nederlands gesproken Amerikaanse dierenfilm in kleuren.

De Brusselse clubleden waren in hun nopjes !

KUIFJE EN DE LUCHTVAART

WILLY CLAEYS van Knokke houdt veel van vliegtuigen en zou in ons blad een kroniek willen zien verschijnen onder de titel « Kuifje's Vliegclub » met foto's en wetenswaardigheden. Wij publiceren regelmatig foto's en kleine reportages over de luchtvaart, maar wij hebben jammer genoeg niet de gelegenheid om daar een regelmatige kroniek van te maken, Willy.

NIEUWS VAN ALEX...

MARC DE KESEL van St-Amandsberg, Gent zou graag willen weten wanneer wij Alex weer te zien krijgen.

Dat zal niet zo lang meer duren, Marc. Nog enkele maanden geduld. Dit jaar nog zal je de nieuwe avonturen van Alex kunnen volgen !

De ouders mogen ook hun woordje meepraten

ZIJN jullie het eens, vrienden, wanneer we deze week eens het woord geven aan de ouders ?

Zij mogen toch ook eens meepraten, niet ?

Jullie herinneren zich nog wel goed ons spelletje « Heel veel of helemaal niet », dat een reuze succes behaalde. Wij vroegen jullie ons te laten weten in welke mate jullie de verhalen, die in « Kuifje » verschijnen appreciëren.

Er waren heel wat ouders, die zich de moeite hebben getroost ons te schrijven om op hun beurt hun voldoening uit te drukken over ons blad.

Uit die brieven citeer ik volgende zin : « Beste Kuifje, ik vind je blad prachtig, en goed verzorgd. Ik lees het met zo veel genoegen als mijn kinderen. »

Is dat niet vriendelijk en is dat geen uitstekende aanmoediging voor ons ? Wij zullen verder ons uiterste best doen om zowel de sympathie van onze lezers, als het vertrouwen van de ouders te beWaren en te verstevigen.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

RUDI THIELENS, ALBERT Ier WANDELING, 63, OOSTENDE, is twaalf jaar oud en zoekt een vriend die met hem postzegels wil ruilen. Rudi spreekt en schrijft Nederlands en Frans.

WILLY NAESSENS VAN GENT, vraagt of hij nog met Jan Verdonck uit Canada kan corresponderen. Dat kan je zeker Willy, en ik hoop dat jullie tot een drukke postzegelruil komen.

MARIE-JEANNE THOMAS, PASSELLESTRAAT, 8, HASSELT is elf jaar en zou graag corresponderen met een lezeres uit het buitenland, in het Nederlands of in het Frans. Men schrijve haar rechtstreeks.

C. BACH KOLLING, DAHLIASTRAAT, 46, ZWOLLE (Holland) zou graag corresponderen met een Kuifjeslezer uit Belgisch Congo !

PLEZANTE LEZER

DIRK DE GROOTE is wel een vrolijke kerel. Hij zond mij een hele reeks grapjes, waar ik er twee van overdruk :

AARDRIJKSKUNDE

— Jos, waar ligt Bordeaux ?

— In onze kelder, in de derde bak links, meester.

EERLIJK DUURT HET LANGST

De meester had een opstel gegeven met als titel « Eerlijk duurt het langst ». Jan schreef : « Als je de oefeningen van je makker afkijkt, dan duurt het niet lang, maar het is oneerlijk. Als je het werk zelf maakt, is het eerlijk, maar dan duurt het ook lang... ».

Wie stuurt ons nog een reeks grapjes ?

NIEUWS VAN DE KUIFJE'S CLUB

EEN NIEUWE KUIFJE'S CLUB TE HALLE

HALLO, beste Kuifjeslezers uit Halle en omstreken ! Er werd hier een nieuwe Kuifjesclub gesticht ! Ik verwacht veel inschrijvingen ! Iedere Kuifjes rakker zou lid moeten worden van de nieuwe club, en onze club moet de grootste worden van het land !

We zullen vooral aan voetbal en athletiek doen, evenals op tocht gaan, postzegels verzamelen, toneel spelen en nog veel meer...

De twintig eerste leden ontvangen een mooi geschenkje.

Schrijf mij, of breng mij een bezoekje 's Donderdags van een tot drie, 's Zaterdags van een tot vier of 's Zondags van twaalf tot kwart vóór drie.

Wacht niet te lang en zend nog vandaag een briefje naar Fr. Van Bossuyt, Arteveldestraat, 29, Halle.

EEN NIEUWE CLUB TE KORTRIJK

GEORGES DECROIX, ALBERTPARK, 33, KORTRIJK, heeft me laten weten dat hij in zijn omgeving een nieuwe Kuifjesclub heeft opgericht, die zich speciaal met het bouwen van vliegtuigmodellen zal bezig houden. Jongens uit het Kortrijkse die lid willen worden van de club en belangstelling hebben voor de luchtvaart, stellen zich zo spoedig mogelijk in verbinding met Georges Decroix, die hen hartelijk zal welkom heten.

DE GULDEN RIDDERS VAN TONGEREN

KAPITEIN A. LOUWET deelde mij mede dat hij twee nieuwe leden heeft aangeworven voor zijn club, namelijk Johnny Schoenaers en Arnold Cuypers.

Graag kreeg ik een exemplaar van ieder nummer van het Tongers clubblad « Staat paraat », want je moet weten dat de Tongerse club een eigen blad heeft ! En niet alleen een eigen blad, maar ook een eigen clubhuis !

WIE LID WIL WORDEN VAN DE KUIFJE'S CLUB

zoals Albert Balliu van Gent, stuurt ons zijn naam, voornaam, geboortedatum en volledig adres, evenals een pasfoto en tien frank in postzegels; die krijgt dan binnen de acht dagen een clubkaart en tevens de rooster voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen toegestuurd.

EEN ONTROERENDE GEBAAR

TOEN de elf eerste slachtoffers van de grote Sabena vliegtuigramp in het klooster te Rieti werden opgebaard, was daar ook het achtjarig Belgisch meisje Christina Sempels bij, dat met haar broertje en haar moeder op weg was naar vader in Congo. De bewoners uit de streek van Rieti hebben talrijke ruikers en kransen naar het klooster gebracht.

De meest onroerende gave, was wel die van een achtjarig meisje uit Rieti, dat aan een politieman, die de wacht optrok voor de kerk, een ruiker bloemen heeft afgegeven met de woorden «voor de kleine Christina ». Dat Italiaanse meisje zal haar leeftijdgenote wel niet alleen met bloemen, maar ook met een gebedje hebben bedacht.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidore Gerardlaan, 9, Brussel. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.
Publiciteit : PUBLI-Art
KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro : 199.334.
Abonnement : 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.

17-3-55

De Graaf van MONTE-CRISTO

KORTE INHOUD

In de sombere gevangenis sluit Dantes innige vriendschap met pastor Faria. Deze laatste vertrouwt hem het bestaan toe van een schat op het eiland Monte Cristo. De pastoor sterft en Dantès kruipt in de zak waarin de dode zal buiten gedragen worden...

HET KERKHOF VAN DE GEVANGENIS

25 DANTES begreep dat het moment gekomen was, toen hij stappen hoorde op de trap. Hij nam z'n moed in beide handen en hield zijn adem in. Een ogenblik later werd de deur geopend en de jonge man hoorde dat men een berrie naast hem neerzette. Door de zak heen zag hij twee gestalten naderen, terwijl een derde, die een stoklantaarn vasthield, bij de deur bleef staan. De twee mannen namen de zak op. « Verduiveld, zei de eerste, die grijsaard was zo mager als een graat en toch weegt hij zo zwaar. » De tweede haalde slechts de schouders op en vroeg : « Heb je een strik gemaakt ?

26 DIE maak ik ginder wel, antwoordde de eerste doodgraver. Dantès hield zich stokstijf. De man met de lantaarn lichtte bij, terwijl de twee anderen met de berrie de trap afdaalden. Plotseling voelde de vermeende dode de frisse nachtlucht. De dragers deden nog een twintigtal passen en zetten de berrie dan op de grond. « Waar ben ik ? » vroeg Dantès zich af en het angstzweet brak hem uit. Hij hoorde de stappen van de doodgravers en de plof van een zwaar voorwerp op de grond. De jonge man voelde dat men z'n voeten met een touw aaneen bond...

27 ZIEZO, dat is klaar, zei iemand. Kom we gaan. » De berrie werd opgetild, de dragers deden vijftig stappen, stopten om een deur te openen gingen dan weer verder. Dantès hoorde het geklots van de golven tegen de rots, waarop het kasteel van If stond, langsom duidelijker. « Slecht weer, zei een van de dragers. Het is niet prettig deze nacht op zee te zijn. Die arme pastoor loopt veel kans nat te worden ! » Pas toen gaf de arme gevangene er zich ten volle rekenschap van, welk lot hem te wachten stond en z'n haren rezen te berge van ontzetting...

28 NOG een paar minuten gingen de dragers met hem bergop, dan voelde Dantès dat men hem bij het hoofd en de voeten nam, wiegde, en met een : EEN... TWEE... DRIE ! » liet vallen. Dantès stortte als een gewonde vogel in het ijle en het was net of z'n hart verdere dienst zou weigeren. Een zwaar voorwerp trok hem steeds sneller naar beneden en voor Dantès duurden de enkele ogenblikken van de val een eeuwigheid. Met een zware plof kwam hij in het water terecht. Z'n kreet werd gesmoord door het water. Een zware steen sleurde Dantès onweerstaanbaar naar de bodem van de zee...

29 DANTES verloor z'n tegenwoordigheid van geest niet. In z'n rechterhand klemde hij z'n geopend mes en sneed er bliksemsnel z'n zak mee open. Hij stak armen en hoofd door de opening en trachtte de steen tegen te houden. Tevergeefs echter. Uiteindelijk gelukte hij er toch in de koord los te snijden en zich van de zware steen te bevrijden. De jonge man steeg naar de oppervlakte, gunde zich slechts de tijd diep in te ademen en dook terug onder. Het spreekt vanzelf dat hij niet wenste gezien te worden door de twee doodgravers...

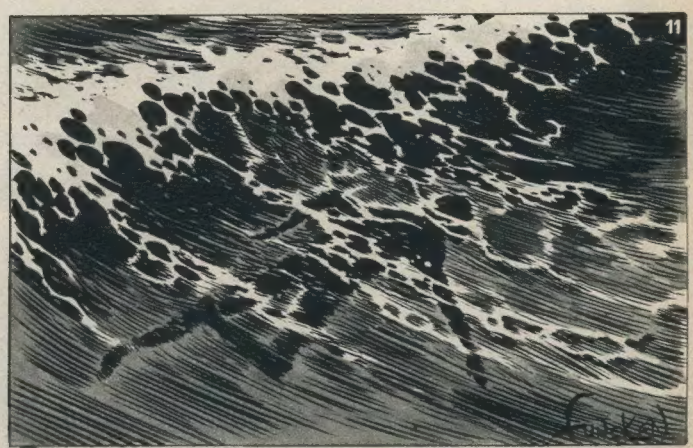

30 TOEN Dantès bovenkwam was hij reeds vijftig stappen van de plaats waar men hem in het water had gegooid. Achter hem rees de indrukwekkende rots van graniet op. Een lantaarn schommelde op de top van de rots en wierp een vaag schijnsel op twee gestalten. Dantès meende dat ze zich over het water bogen en hij dook terug onder. De schrik gaf hem een haast bovenmenselijke kracht. Zo lang hij kon zwom hij onder water, stak even z'n kop op om adem te scheppen en zwom verder. Een uur verliep. Toen Dantès voelde dat hij totaal uitgeput was, stootte hij z'n knie... Hij had de vaste grond geraakt...

(Wordt vervolgd)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Anthraciet heeft Agent X 8 in een vergeethoek geworpen, zich een kruis op het voorhoofd getekend en de leiding van de bende genomen. Chloro wil z'n vijand terugvinden...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

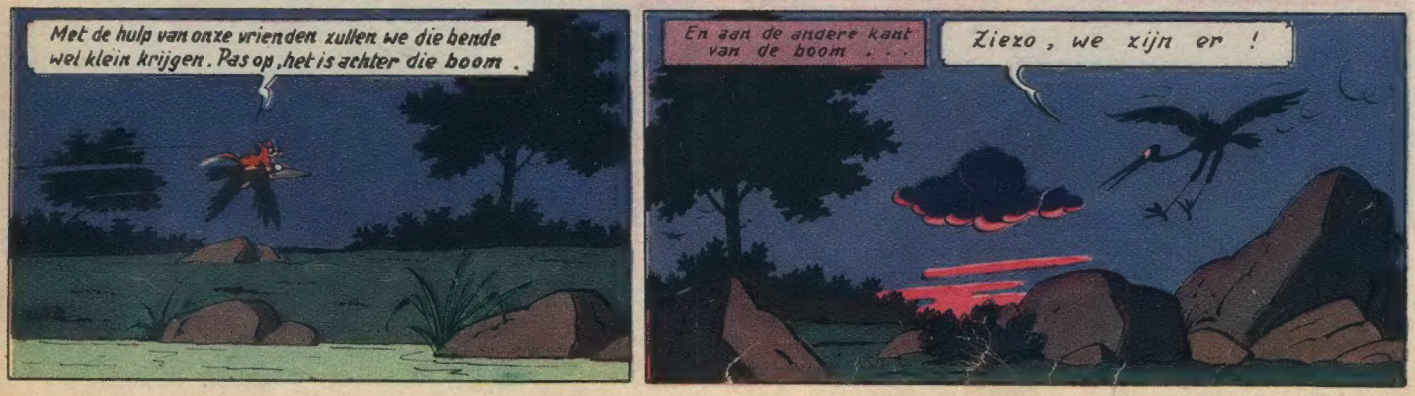

(Wordt voortgezet.)

HET GEHEIM VAN DE MAN IN HET ZWART

Avonturenroman van Hendrik Vernes. — Geïllustreerd door Ref.

DE dagen die volgden op de vreemde ontmoeting aan de rio, verliepen kalm en zonder enige belangrijke gebeurtenis. Ze waren eentonig en vermoeiend want de prauwen van de inboorlingen, in een stuk uit een boomstam gesneden, waren te smal om er zich comfortabel in te installeren. Zo ongeveer in de helft van de zesde dag stak Leslie, die in de eerste prauw had plaats genomen, de hand op en wees naar de drie haakvormige rotsen die in het midden van de stroom oprezen.

HIER moeten we de prauwen achterlaten en over land in noord-westelijke richting gaan tot we aan een hoge muur van rotsen komen. Indien we mogen voortgaan op de nagelaten geschriften van m'n oom, dan vinden we de fossielen vlak achter die muur.

— En hoeveel dagen zal het ons, naar jouw mening, vergen om tot daar te geraken ? vroeg Siburg.

Oom Howard sprak over twee dagmarsen van de rio tot aan de muur. Dan volgt er een gedeelte door de berg en dat wordt ongetwijfeld het moeilijkste stuk van heel onze reis...

— En of ! bromde de reus grinnikend. Ik houd van het licht, van het klare daglicht. Voor uitstapjes onder de grond heb ik nooit veel gevoeld. Ik ben te groot om me in een mol te veranderen. Hopelijk is die doorgang niet te eng, want dan loop ik veel kans ergens geklemd te geraken.

Enkele minuten later kwamen ze vlak bij de drie haakvormige rotsen en de prauwen werden op de oever getrokken. Voor de ontdekkingsreizigers, zo ver het oog reikte, een savanne met klein struikgewas. Een slanke macondo of een reusachtige gomboom hier en daar brak de eentonigheid.

— Hier slaan we ons kamp op, zei Leslie. Een goede nachtrust zal ons te pas komen want van morgen vroeg af zullen we een ernstige inspanning moeten leveren.

De tenten werden opgeslagen en twee vuren aangelegd. Matteo, de halfbloed die voor gids speelde, en schildpaddeneieren langsheen de oever van de rivier zocht, riep plotseling :

— Señores ! Señores, kom kijken ! Kom kijken !

De drie geleerden spoedden zich in de aangeduide richting en vonden Matteo gehurkt in het zand.

— Kijk, voetsporen...

Leslie, Blaines en Siburg bogen zich over de sporen en konden met eigen ogen vaststellen, dat het voetsporen van een tiental mensen waren : twee waren geciviliseerd want ze droegen schoenen met genagelde zolen, de anderen waren blootsvoets. Het spoor liep dwars over het smalle strand naar de savanna, waar het onmogelijk was het verder te volgen.

Leslie bekeek z'n vrienden vragend.

— Zouden dat de twee zonderlinge kerels zijn die we zagen?

Siburg schudde krachtig zijn vuurrode haarbos.

— Maar voor de drommel, waarom wil je nu absoluut dat het die twee zijn ? Ik wed dat je opnieuw met je man in het zwart zult voor de pinnen komen! Aangenomen dat het om die twee vreemde kerels ging, waar hebben ze dan hun prauw gelaten?

— Die konden ze laten zinken. Het staat in ieder geval vast, dat er zeer weinig mensen in deze omgeving rondwandelen. Bovendien schenen die twee ook naar het noord-westen te gaan, net als wij.

Professor Blaines keek ernstig toen hij zei :

— Wat vrees je eigenlijk juist?

— Vergeet de dief van Santa Coïmbra niet, antwoordde Fred. Misschien zocht hij in mijn koffers « iets » dat hem in staat zou stellen de fossielen voor ons te bereiken. Een kaart bijvoorbeeld.

De pers sprak veel over onze reis en die geraamten horen niemand toe. De erfenis van oom Howard geeft ons slechts een optie...

Professor Siburg sloeg met de rechtervuist in zijn linker handpalm :

— Daar is geen touw aan vast te knopen, Fred ! De dief kon de kaart niet vinden om de eenvoudige reden dat ze nooit bestaan heeft! Bovendien, indien hij absoluut wou weten waar wij naartoe gaan, waarom volgt hij ons dan niet eenvoudig in plaats van ons vooraf te gaan ?

Fred boog het hoofd. De opmerking van de reus was heel juist en hij wist niet wat hij daarop moest antwoorden. De voetsporen op de oever van de stroom lieten hem echter geen rust.

★

DIE nacht lag Fred Leslie onder z'n muskietennet en kon de slaap moeilijk vinden. De gebeurtenissen van de laatste dagen hielden hem bezig en hij trachtte tevergeefs de draad te vinden die hen met elkaar verbond. Overmand door de vermoeidheid en de zwoelte van de tropennacht, viel hij in een onrustige slaap. Hij droomde dat er een reusachtige vlieg met dof geronk over zijn hoofd vloog. Langzaam daalde ze op hem neer en precies op het moment dat ze hem wou grijpen, zag hij met ontzetting dat die vlieg het gelaat had van Boris Grosjak, de man in het zwart. Fred slaakte een kreet en werd wakker.

Alles was rustig in het kamp en vanzelfsprekend was de reusachtige vlieg verdwenen. Nochtans hoorde hij een geronk boven z'n hoofd. « Vliegtuigen », dacht Leslie. Hij keek naar de hemel, doch zag niets anders dan heldere sterren. Verschillende vliegtuigen vlogen nochtans aan de hemel, dat waren geen toestellen van een regelmatige lijn, want dan zou Fred hun positielichten gezien hebben. Plotseling hoorde hij de stem van Blaines :

— Hoor je dat, Fred ? Dat duurt nu al meer dan een half uur. Ik hoop dat Niabragua de oorlog niet verklaarde aan een van z'n buren.

— Dat geloof ik niet. Alles scheen rustig toen wij Santa Coïmbra verlieten.

Ja, alles scheen rustig toen zij uit de hoofdstad vertrokken maar welke geheimzinnige vliegtuigen waren het dan die boven hun hoofd in het duister rondcirkelden ?

VLIEGTUIGEN IN DE NACHT

Fred Leslie en zijn vrienden trekken door de jungle van Centraal Amerika op zoek naar fossielen van voorhistorische dieren. Op een avond ontwaren ze een prauw waarin twee blanken zitten die doen alsof ze het geroep van Fred niet horen. Fred meent in één van die blanken Boris Grosjak, de man in het zwart, te herkennen...

Volgende week :

HET VERLATEN DORP

HET VLIEGTUIG VAN MORGEN
"DE KOLEOPTER"

IN Amerika praat men over geen andere vliegtuigen meer dan over de zg. « loodrecht-starters ». In Engeland bouwde Rolls-Royce een straalmotor zonder vleugels die, uiterlijk, niet meer kan vergeleken worden met het klassiek vliegtuigtype. Een nieuw Frans vliegtuig werd door zijn constructeur « KOLEOPTER » (een groep kevers geklasseerd bij de schildvleugelingen zoals bv. de lieveheerbeestjes) gedoopt, maar kreeg reeds de bijnaam « vliegende ton » of « vliegende servetring ».

De ontwerper is Graf Helmut von Zborowski, die tijdens de laatste oorlog een van Duitslands leidende figuren was bij de ontwikkeling van raketten en lange afstandswapens, in samenwerking met prof. Hertel, ingenieur Seibold en enkele Franse technici.

De « Koleopter » heeft een ringvormige vleugel, die niet alleen het toestel draagt doch tevens de wand vormt van de sterke statoreactor, en vier telescopische voeten, net als de maanraket van prof. Zonnebloem.

Dank zij de turboreactor kan hij vertikaal stijgen tot op vijfhonderd meter, op dit ogenblik kantelt de « Koleopter » en kan zijn horizontale vlucht beginnen. De piloot schakelt de statoreactor in en zet de turboreactor af. In horizontale vlucht kan hij nu de gewenste hoogte bereiken en een snelheid van 2.000 km ontwikkelen. Bij het landen komt de turboreactor, die centraal geplaatst is, weer in actie. De statoreactor wordt uitgeschakeld. Wanneer de snelheid tot op het nulpunt is teruggebracht, hangt het toestel roerloos in de lucht gelijk een helicopter en de landingsmanœuvre begint. Net als bij de start gaat het loodrecht naar beneden. De mens verdraagt de loodrechte stijging en landing uitstekend vermits de snelheid per seconde binnen zekere grenzen wordt gehouden. Voor de inzittenden maakt de wisseling tussen, vertikaal en horizontaal vliegen niets uit, omdat zij in kipstoelen zitten en zo altijd in normale houding blijven. De actieradius van de « Koleopter » bedraagt 3.000 km.

Of men het toestel zal gebruiken voor de burgerlijke luchtvaart is nog een vraagteken. Officieel heeft trouwens nog niemand toegegeven dat de « Koleopter » vliegt, maar het is zeker dat dit nieuwsoortig tuig reeds proefvluchten heeft gedaan.

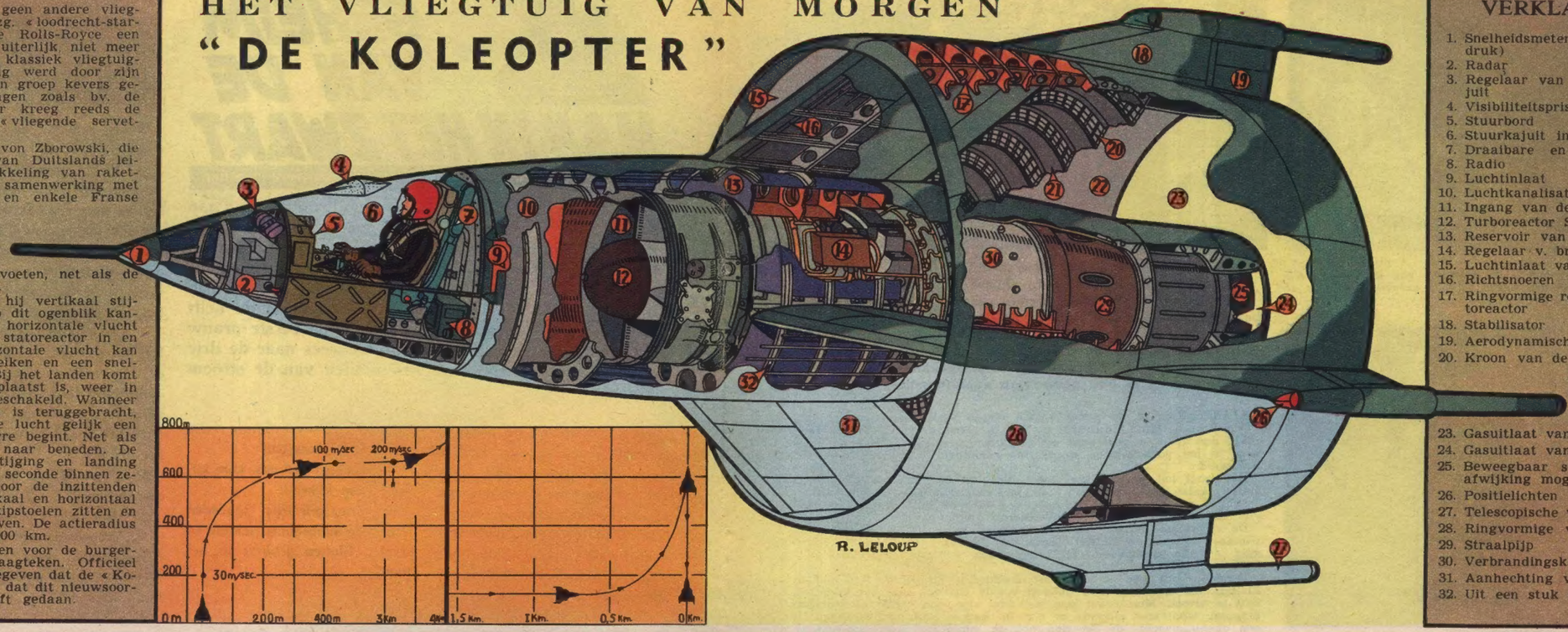

VERKLARINGEN

1. Snelheidsmeter (door de luchtdruk)
2. Radar
3. Regelaar van de druk in de kajuit
4. Visibiliteitsprisma
5. Stuurbord
6. Stuurkajuit in plexiglas
7. Draaibare en uitwerpbare zetel
8. Radio
9. Luchtinlaat
10. Luchtkanalisatie
11. Ingang van de turboreactor
12. Turboreactor SNECMA ATAR 101
13. Reservoir van de turboreactor
14. Regelaar v. brandstoftoevoer
15. Luchtinlaat van de statoreactor
16. Richtsnoeren
17. Ringvormige reservoir van de statoreactor
18. Stabilisator
19. Aerodynamisch roer
20. Kroon van de branders
21. Beslagring
22. Verbrandingskamer van de statoreactor
23. Gasuitlaat van de statoreactor
24. Gasuitlaat van de turboreactor
25. Beweegbaar stuk dat zijdelingse afwijking mogelijk maakt
26. Positielichten
27. Telescopische voet
28. Ringvormige vleugel
29. Straalpijp
30. Verbrandingskamer
31. Aanhechting van de vleugel
32. Uit een stuk romp

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Robrecht vertelt aan Johan dat zijn vader ten onrechte van diefstal werd beschuldigd en meent, dat de gestolen schat in de Wolvenburcht verborgen is...

(Wordt voortgezet.)

STIERENGEVECHT IN MINIATUUR

Deze jonge Bask wil ten allen prijze de aandacht van de os op zich vestigen, om dan de aanval van het dier te kunnen ontwijken volgens al de regels van de kunst.

Ha, wat is het aangenaam torero te spelen, wanneer men niets meer waagt dan een gescheurde broek en een paar blauwe vlekken.

Wanneer een os iemand goed te pakken heeft, dan bestaat er maar één verdediging : levenloos op de grond blijven liggen, want dan geeft het dier het gevecht op, en zoekt elders nieuwe slachtoffers.

ZOALS je weet is het stierengevecht de nationale « sport » van de Spanjaarden. In Zuid-Frankrijk worden er ook regelmatig stierengevechten georganiseerd, en door de bevolking gevolgd met een geestdrift, die soms aan het delirium grenst. Maar de echte stierengevechten worden alleen geleverd door specialisten in de arena. De enthousiaste stierengevecht-liefhebbers stellen zich met het arenaspektakel niet tevreden, en organiseren in hun gemeenten miniatuurstierengevechten.

WANNEER je in de zomer enkele dagen verlof doorbrengt hetzij in Provence (Zuid-Frankrijk) of bij de Basken (in Zuid-Oost-Frankrijk), dan loop je veel kans een « course de vaches » mee te maken, want in het volle seizoen worden er gemiddeld twee per week georganiseerd !

Hoe gaat het er dan wel toe ? Wel, op het dorpsplein wordt met sterke palissaden een arena van plus minus 200 m2 geïmproviseerd. Achter deze palissaden kunnen de kijklustigen veilig de perikelen van de stieren en de « stierenvechters » volgen.

De dapperste dorpelingen, die springen natuurlijk in de omheining, wanneer trompetgeschal het begin van het spel aankondigt. Iedereen mag er aan deelnemen, op uitzondering van de grijsaards en de kinderen.

Verleden jaar zag ik een eerbiedwaardige grijsaard, van minstens 80 jaar, die zich nog jong genoeg voelde om ook aan het spel actief deel te nemen. Men moest hem met drie, vier man achter de omheining brengen, want men slaagde er niet in, hem er van te overtuigen, dat een stierengevecht, zij het dan ook in miniatuur geen spel meer is voor iemand van zijn jaren.

De koeien worden één na één in de arena losgelaten. Het zijn jonge, nerveuse ossen, wiens horens men veiligheidshalve van bollen heeft voorzien, ten einde bloedige incidenten te voorkomen. Spijts deze voorzorgsmaatregel, zijn er niettemin heel wat « stierenvechters », die een eerder onaangename herinnering bewaren aan de kennismaking van het meest gevleesde deel huns lichaams met de horens van een os..

Het spel verloopt in zes verschillende schuifkens. Iedere scène duurt maar enkele minuten. De eerste ossen die losgelaten worden zijn « beginnelingen ». Men mag ze straffeloos tarten. Maar probeer dat maar niet met de laatste ossen die in de arena verschijnen ! Want dat zijn « seniors », die de regels van het spel kennen, en weten hoe en waar zij hun belagers dienen aan te pakken. Naarmate het spel vordert, stijgt het enthousiasme waarmee spelers en publiek de gebeurtenissen volgen. Op het einde gebeurt het wel eens, dat een woedende os een onvoorzichtige of onhandige speler vijf meter ver slingert ! Er zijn soms slimmerds, die zich op het kritieke moment trachten uit de slag te trekken, door zich achter een boom te verschuilen. De « juniors » onder de ossen blijven bij een dergelijke onhandigheid onthust voor de boom staan, en geven de in het nauw gedreven speler tijd en kans om zich inderdaad uit de slag te trekken. Maar, de doorwinterde ossen, die scheren dan in een dolle vaart rond de boom, en werpen negen keer op tien hun slachtoffer tegen de grond.

Andere spelers nog, zoeken op het laatste nippertje hun heil aan de takken van een boom, maar wee deze onfortuinlijke torero's !... De os laat hen geen respijt, en bestormt onophoudelijk de hulpeloze Absolon's totdat de belegerde door zijn spelkameraden wordt ontzet

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

GEHEIME OPDRACHT IN DE WOESTIJN

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

De spionnen worden gekneveld door de circuslui. Ze vertellen dat hun chef gevlucht is en Teddy meesleepte. Inspecteur Maurice verschijnt op het toneel.

(Wordt voortgezet.)

De RODE SCHOENER

VAN waar kwam Jobbie? Ofschoon hij vloeiend Vlaams sprak, was hij toch van de streek niet afkomstig. Hoe verzeilde hij naar het uiteinde der Vlaamse kust op nauwelijks een halve mijl der Franse grens? Dat heeft geen belang... hij had immers de middelen om een klein huisje te kopen en alles wat hij kocht betaalde hij prompt als de bank. Spraakzaam was hij niet, wat niet uitsloot dat hij beleefd was en de buurlieden hem graag konden lijden.

DE oude Grijp, die vijftig jaar lang gevist had op hetgeen de Noordzee wel aan de netten wilde overlaten, en hem af en toe een bezoek had gebracht, hield er zijn eigen gedachten op na:

— Dat hij een oud zeeman is, wordt men aanstonds gewaar, maar een visser... dat laat ik me niet wijs maken, ofschoon hij alles schijnt te doen om het te laten geloven. Het anker dat iedereen kan zien in zijn keukentje, heeft nooit een dropje zout water gekend en hoorde voorzeker vroeger thuis bij een zoetwater trekschuit. Het visnet en de enterhaak die men er ook te zien krijgt heeft hij ergens gekocht bij een uitdrager te Kales of te Duinkerke. De roze kinkhorens op het schouwblad die haalde hij voorzeker in een bazar te Brugge. Die man is een... lorrendraaier!

Men haalde de schouders op. Grijp was een oude babbelaar en daar hij arm was en graag dronk en smulde op andermans kosten, hechtte men geen geloof aan zijn woorden.

Daarentegen had Jobbie het hart der kinderen veroverd met houten bootjes voor hen te snijden, en natuurlijk tevens dit van de moeders. Ook bood hij af en toe aan de vaders een biertje of een borrel aan, zodat hij overal doorging voor een braaf en achtenswaardig man.

Niets zou er aan veranderd zijn, en alles zo gebleven, indien de kleine Rik zich minder veeleisend en nieuwsgierig had aangesteld.

★

RIK was toen negen jaar en voor de zee bestemd, daarin volgde hij het voorbeeld van zijn vader en zijn grootvader.

In afwachting dat hij aan het varen zou gaan, droeg hij reeds een matrozenmuts, een scheepstrui en liep met de wiegende gang der oude pikbroeken.

Hij hield veel van Jobbie die hem ook heel genegen was en dit bewees met oude klompen en houtblokken voor hem in schuiten en loggers om te toveren.

Op zekere dag dat de oude man een soort viskotter aan het optakelen was, trok Rik de neus op.

— Vader Jobbie, kan je niets beters dan zulke lelijke boterschuiten aaneen flansen?

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

DOOR ADRIAAN MEYERS

Jobbie begon te lachen.

— Wel neen, jongen, zo'n fijne scheepsbouwer ben ik niet, hoor !

De kleine jongen die een gewiekste snuisteraar was, haalde uit de duizend en één spullen die op de werkbank lagen, een vreemd stuk mooi glanzend rood hout.

— Ik zou wel een boot willen in fraai glimmend rood hout als dit hier, sprak hij.

Jobbie nam hem de spaander uit de handen.

— Loop heen, sprak hij, denk je dat ik niets anders te doen heb dan luisteren naar uw grommen, kleine draak ?

Rik ging heen en gromde inderdaad :

— En waarom zou hij niet zulke mooie rode boot voor mij maken ?

Toen begon hij te vrezen dat Jobbie er werkelijk dergelijke vervaardigde om ze aan andere jongens present te geven, en hij voelde zich erg jaloers.

★

DE volgende dag zag hij Jobbie de trein nemen en aanstonds kwam de gedachte bij hem op naar Jobbie's woning te gaan om er eens rustig rond te neuzen.

Nauwelijks waren de witte rookpluimen van de locomotief aan de gezichtseinder verzwonden, of het kereltje klauterde over het lage tuinmuurtje van Jobbie's woning, was spoedig een paar grendels de baas, en drong het huisje binnen.

Na een grondig en langdurig rondneuzen wou hij heengaan in de overtuiging dat hij zich deerlijk vergist had, toen hij achter een hoop oude zeekaarten een rood houten schip ontdekte.

— Zo'n oude leugenaar, bromde Rik, ik dacht het wel...

Het was geen gewone vissersschuit, ook geen bom of een logger, maar Rik had genoeg reisboeken doorbladerd en prentjes gezien om een prachtige, flink opgetakelde schoener te herkennen.

— Ik zal hem leren liegen, sprak hij, het zeilscheepje medenemend.

Doch onderweg dacht hij, dat zijn vader er wel eens een andere mening zou kunnen op na houden en hem terdege straffen. Hij besloot dus de rode schoener te gaan verbergen in een hoek van de zolder tot hij er met Jobbie zou kunnen over spreken.

Jobbie kwam 's avonds terug.

De volgende morgen nog vóór dag en dauw zag men hem heengaan beladen met zware koffers en pakken.

Nooit zag men hem terug en daar Rik moeilijk uitleg had kunnen verschaffen over de herkomst van de rode schoener, zonder de diefstal er van te bekennen, sloeg hij het ding aan spaanders.

In het ruim ontdekte hij een tinnen koker, die hij niet kon openen en die hij in zee wierp om hem kwijt te zijn.

★

EN aldus is niemand ooit te weten gekomen wat er geworden is van de beruchte zeerover « Red Sail » die jarenlang de schrik was van de Chinese zeeën, en in een verkleind model in rood glanzend hout, van de eerste schoener waarop hij gevaren had, iets bewaarde dat hij voor zijn talisman aanzag : namelijk de reusachtige diamant « Het Oog van Burma » waarvan de waarde op een millioen pond sterling geschat werd.

1

JE MAMA GEBRUIKT IEDERE DAG
DE PRODUCTEN
VAN DEZE GEKENDE MERKEN

Biscuits. Chocolade en Toffees. VICTORIA
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère. SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier. PILSBERG
Deegwaren. TOSELLI
Prinsor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's Zeep. PALMATINA
Confituur en Diepgekoelde Groenten Frima. MATERNE
Yoghurts, Babeurre, Verse, Gesteriliseerde en Gepralineerde Melk. NOSTA
Beschuiten in pakjes Heufria en Heudebert. HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans. PROSMANS
Maïsbloem, Pudding, Baking Powder, Gevanillineerde Suiker, Zelfrijzend Bakmeel. PANA
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop. HORTON

2

JE KNIPT DE KUIFJE's BONS, DIE OP DE VERPAKKINGEN STAAN, UIT EN STUURT ZE NAAR KUIFJE — DIENST T — BRUSSEL. VERGEET VOORAL NIET JE VOLLEDIGE NAAM EN ADRES TE VERMELDEN EN HET GESCHENK DAT JE WENST !

ONZE GESCHENKEN :

Prentkaarten KUIFJE, per reeks van zes	50 punt.
Prentjes REINAERT DE VOS	60 punt.
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 punt.
De nieuwe KUIFJE's WIMPEL, vier kleuren	100 punt.
KUIFJE's CHROMO's, per reeks van zes	100 punt.
VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914), reeksen 1 tot 6	
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945), reeksen 1 tot 10	
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 5.	
LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2.	
SPOORWEGEN, reeks 1.	
MARINE, reeksen 1 tot 3.	
DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST, per omslag met vijf reproducties	200 punt.
XVIIe eeuw. Reeks 1. - Vijf Vlaamse doeken	
XVIIe eeuw. Reeks 2. - Vijf Hollandse doeken.	
KUIFJE's PORTE-MONNAIE	200 punt.
Foto's in relief « DE ANTWERPSE DIERENTUIN », met speciale bril. Per reeks van twintig	200 punt.
KUIFJE's PORTEFEUILLE, nieuw model	200 punt.
KUIFJE's PUZZLE op hout	500 punt.
Blokjesspel KUIFJE	500 punt.

3

ENKELE DAGEN LATER BRENGT DE POSTBODE JE HET GEVRAAGDE GESCHENK. JE KAN JE KUIFJE's BONS OOK OMRUILEN IN DE KUIFJE's WINKEL, LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL. DAAR KRIJG JE HET GESCHENK ONMIDDELLIJK.

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

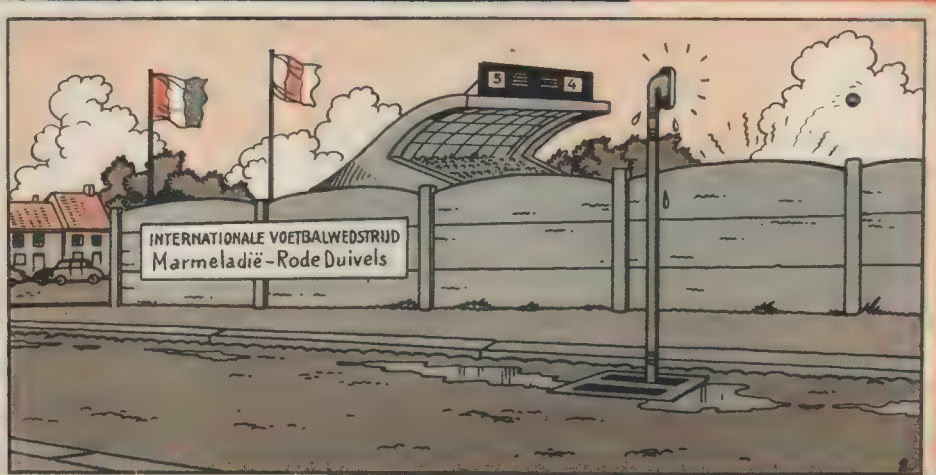

(1) DE EERSTE REIS VAN EEN SCHIP.

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

De dag waarop de « Blauwe Driehoek » voor het eerst zal opstijgen is aangebroken. Dan stelt het vliegtuig voor aan enkele genodigden...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

De bewonderende blikken van al de genodigden glijden over het gestroomlijnd profiel van de "*Blauwe Driehoek*". Op z'n mobiele lanceerramp met de neus naar de hemel gericht, lijkt het net of het toestel trilt van ongeduld om op te stijgen.

Ik moet eerlijk bekennen, Mr Cooper, dat uw "*Blauwe Driehoek*" indrukwekkend is. Is dit de startpositie van het toestel ?

Ja, ten minste voor de eerste proefvluchten. Nadien zal de "*Blauwe Driehoek*" loodrecht starten. Het toestel zal trouwens nu reeds op deze wijze landen...

U kan dit prototype natuurlijk ook van binnen zien, doch ik zou liefst hebben dat u dit bezoek uitstelde tot na de proefvlucht. Ik wens het geduld van de piloot niet langer op de proef te stellen.

Ben je gereed, Dan?

Ja, alles is klaar !

Veel geluk, jongen!

Tot straks, vader!

Mr Cooper, de ladder werd bij geschoven!

Dank je. Ik kom!

Je zult heel voorzichtig zijn, niet waar Dan ?

Maak je geen zorgen, vader!

KLAK

Enkele seconden later heeft de controletoren het contact met Dan opgenomen.

Schakel de automatische piloot in...

De veiligheidsriemen los! Schakel je raketmotoren in !

OPGELET! GO!

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik heeft een zeer kostbare antieke Griekse vaas ontdekt. Nauwelijks is hij er mee aan boord of hij glijdt uit en de amphora valt aan scherven...

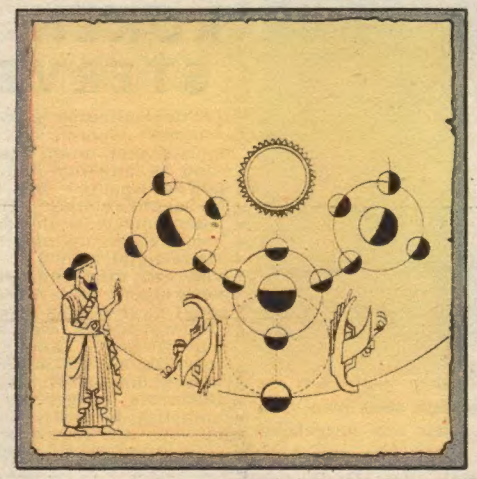

(Wordt voortgezet.)

KONING NOBEL IN BALLINGSCHAP

ER zijn dingen die men eens moet gezien hebben zoals b.v. de musea van het Jubelpark te Brussel. Gewoonlijk stelt men zich tevreden met een enkel of met een paar bezoeken aan dergelijke musea. Maar een « levend museum » zoals de Dierentuin van Antwerpen dat wordt men nooit moe. Daar keert men steeds met groeiende belangsteling terug, omdat het dier een gewoon mens nu eenmaal veel meer boeit dan de geschiedenis in al haar vormen. Bij ieder bezoek (al naar gelang het seizoen, de ambiance, enz...) krijgt men voortdurend een nieuwe kijk op het eiland waar koning Nobel en al zijn onderdanen in ballingschap verblijven.

Sommige mensen staren zich blind op het feit dat deze dieren in ballingschap leven. Anderzijds dient dan ook opgemerkt dat zij

Kijk eens, mama, wat een mooi paardje, riep een jonge bezoeker voor de kooi van de zebra. Het heeft een pyjama aan !

DE POST

ROKEN OF STERVEN !

IN de Italiaanse provincie Cremona woont een vijfjarig meisje, met naam Luciana. Het kind is angetast door een ongewone ziekte : het heeft dag en nacht honger ! Het eet op ieder uur van de dag zoveel brood en vis als men haar maar voorschotelen wil ! Een reus van een man zou niet kunnen verorberen, wat Luciana allemaal naar binnen speelt. De artsen weten niet wat aanvangen met dit geval. Gelukkig zijn zij toevallig tot de ontdekking gekomen dat er één middel is om Luciana's honger te verdoven, namelijk nicotine. Zo moet zij nu op doktersvoorschrift vijf sigaretten per dag roken.

DE " MARSEILLAISE " GESTOLEN !

ONLANGS werd het handschrift van de « Marseillaise », van Rouget de Lisle, te Londen in het British Museum gestolen. Gelukkig heeft de Britse politie de dief kunnen snappen en het document aan het museum kunnen terug bezorgen. Deze muziek werd geschreven in 1792 en werd in 1946 aan het Engels Nationaal Museum verkocht, voor de kleine som van 120.000 frank.

LUIGI HAD GELUK

EEN Italiaan, Luigi Pastori, een en veertig jaar oud, houdt van voetbal, en nog meer van pronostieken. Sinds jaren vult hij pronostiekbriefjes in, maar nu heeft hij de hoofdvogel afgeschoten ! Hij was de énige pronostieker, die onlangs de dertien uitslagen juist had. Hij won daardoor 140.000.000 lire, ofte bijna twaalf millioen frank.

EEN KLEIN SPELLETJE

KUN je volgende titels van boeken en films voluit vinden, met als enig hulpmiddel cijfers die in die titels voorkomen. Ieder puntje is één letter waard en een verbindingsstreepje duidt telkens de scheiding tussen de woorden aan.

A. ...0/../.... (H. Conscience)

B. ..3..... (A. Dumas)

C. 3...../../.../.... (Jerome K. Jerome)

D. ..../..../../...../..80..... (Jules Verne)

E. 100.000...../...../... (Jules Verne)

F. ../..../... 10.000 (Xenophaan)

G. .. 13 ..... (Heinz Ruhmann)

H. 1.001 ..... (« Oosterse Sprookjes »

Een mooie opname van de Engelse Vliegende Vleugel, die voor de R.A.F. gebouwd werd door de Gloster Aircraft.

El Mocco is weer in het kamp geraakt en looft 200 dollar uit voor wie hem van Pat Rick en Mass Tick verlost...

PAT RICK EN MASS TICK *in*

Tijon

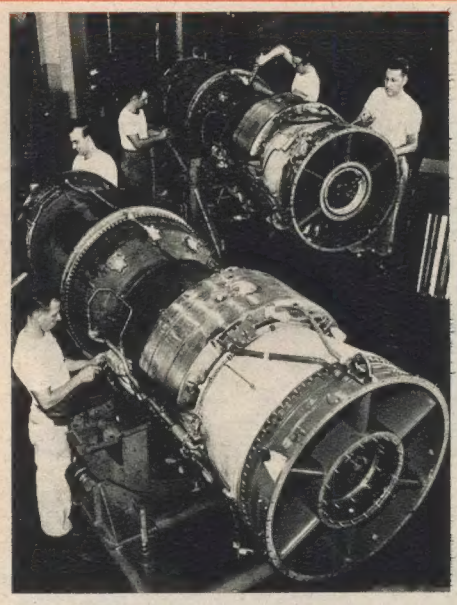

Is dat geen prachtige foto van de Pratt en Withney reactiemotoren ? (10.000 PK.)

MODERNE ALCHIMISTEN

JE hebt waarschijnlijk al gehoord over die « tovenaars » uit de Middeleeuwen en de Renaissance, namelijk de scheikundigen, die hun leven lang zochten naar een toverformule om uit gewone ertsen edele metalen of edelstenen te maken. Ze zijn er nooit in geslaagd. Maar die droom hebben de moderne mensen niet opgegeven. Men is er in geslaagd scheikundige ersatz-producten voor vele natuurlijke grondstoffen te vervaardigen. Enkele voorbeelden ? De margarine vervangt de boter en de saccharine de suiker. Men maakt synthetisch rubber, synthetische benzine, enz. Uit Amerika bereikt ons nu het bericht, dat de scheikundigen van een van de grootste trusten van de wereld, de General Electric Company, er in geslaagd zijn *ersatzdiamanten* te maken ! De kristallen zijn nog maar klein, en van lage kwaliteit, doch goed en dik genoeg om de eigenaars van diamantmijnen te doen huiveren. In enkele minuten tijd, is men nu in staat om de meest begeerde edelsteen te vervaardigen !

EEN MEISJE WORDT DOOR DRIE MANNEN IN HET LEVEN GEHOUDEN

IN Italië woont er een meisje, Wally genaamd. Zij is zeven jaar oud en door een levensgevaarlijke ziekte aangetast, die haar op korte tijd naar haar graf zou gevoerd hebben, had men niet drie mannen gevonden, die regelmatig voor het kind bloed willen afstaan. Want je moet weten dat Wally lijdt an een ziekte, waarbij de levensnoodzakelijke rode bloedlichaampjes verdwijnen, en zij maakt daarenboven deel uit van een bloedgroep die zeer zeldzaam is. In heel de provincie Vercelli vond men geen mens, die tot haar bloedgroep behoort ! Toen richtte men een oproep tot alle Italiaanse dokters over de radio, en ingevolge daarvan meldden zich slechts drie mannen, die Wally in leven kunnen houden : Guiseppe Bertoldo, Pierino Frisone en Signor Caron. Dat meisje dankt haar leven aan deze vrijwilligers, ook aan de radio, want zonder deze ware men er niet in geslaagd vlug genoeg mensen te vinden, om haar te redden.

EEN NUTTIGE UITVINDING

EEN Oostenrijks technicus heeft een machine uitgevonden, die met ultra korte golven... bevroren voeten kan verwarmen ! Te Innsbrück in Tyrol heeft men er reeds publieke proefnemingen mede gedaan, die schitterende resultaten opgeleverd hebben. Laat ons hopen dat onze trams tenminste tegen volgende winter, met dergelijke nuttige installatie zouden uitgerust worden. En de grote voetbalstadions zouden er ook eens moeten aan denken !

KONING NOBEL IN BALLINGSCHAP

De olifanten wekken steeds veel belangstelling bij jong en oud.

een uitstekende verzorging genieten en niet tot allerlei attracties opgeleid worden zoals dat met cirkusdieren het geval is. In de dierentuin worden ze niet alleen goed verzorgd maar genieten tevens veel genegenheid vanwege de kinderen en de trouwe bezoekers. En dat dit voor vele dieren heel wat betekent weet iedereen die een hond, een kat of een paard heeft.

Nu het weer mooi weer wordt, zullen de Sinjoren van iedere ouderdom en al wie Antwerpen bezoekt met veel plezier naar de Zoo gaan om er de oude bekenden te groeten.

JOHAN.

Je moet niet denken dat het alleen kinderen en dames die op leeftijd zijn, die zich vertederen...

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

Zonnebloem gaat de trein nemen die hem naar Genève moet brengen. Onbekenden wachten hem op...

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

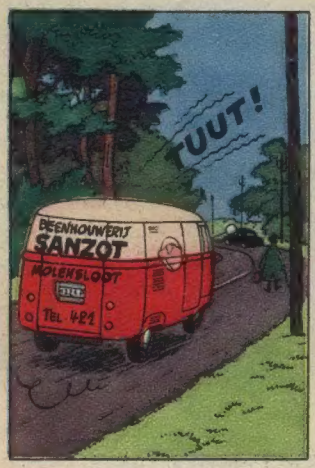

(Wordt voortgezet)